

Roma Ngadegkeun Titingalian — Nomer Lima

Muka Tabir Pasulayan Nubuat anu Malikan Deui dina Adventisme: Ngarti Kana Para Garong ti Bangsa Maneh

Jeff Pippenger

2024-08-09

Dina artikel panungtung, urang geus ngaidéntifikasi genep garis pasulayan nubuat anu geus kajadian dina sajarah Adventisme ti mangsa Millerite nepi ka jaman kiwari. Kami nyatakeun yén pasulayan anu kahiji jeung anu panungtung ngeunaan “garong-garong ti bangsamu” dina ayat opat welas tina Daniel pasal sabelas téh sacara nubuat sarua. Kaum Millerite ngartos yén “garong-garong” éta nyaéta Roma, sedengkeun kaum Protestan ngajarkeun yén “garong-garong” éta nyaéta hiji raja Siria anu ngaranna Antiochus Epiphanes.

Jeung dina mangsa-mangsa éta, bakal loba anu nangtung ngalawan raja kidul; kitu deui jalma-jalma garong ti umat anjeun bakal ngangkat dirina pikeun netepkeun tetenjoan éta; nanging maranéhna bakal tumpur. Daniel 11:14.

Mimitian dina ayat sapuluh, sarta terus nepi ka ayat lima welas, digambarkeun hiji peperangan antara karajaan-karajaan Mesir jeung Siria. Mesir dina éta petikan téh nyaéta raja kidul, sarta raja Siria digambarkeun minangka raja kalér. Ayat sapuluh nandaan naon anu ku para sajarawan disebut awal Perang Siria Kaopat dina taun 219 SM, ayat sabelas jeung dua welas ngagambarkeun perang Raphia dina taun 217 SM, jeung balukarna. Tuluy ayat tilu welas nepi ka lima welas nandaan perang Panium dina taun 200 SM. Dina ayat sapuluh nepi ka lima welas, raja Siria téh nyaéta Antiochus Magnus, pamaréntah Kakaisaran Seleukid.

Ayat ka sapuluh ngagambarkeun sajarah nalika Antiochus Magnus ngamimitian perang pikeun meunangkeun deui wewengkon anu mangtaun-taun saméméhna geus direbut ti karajaan Seleukid. Dina ayat éta anjeunna meunangkeun deui wewengkon anu leungit dina taun 219 SM, tapi samentara anjeunna ngeureunkeun agrésina, sarta usaha ngahijikeun deui kakuatan militérna. Anjeunna geus meunangkeun deui kadali kana wewengkon anu leungit éta, sarta geus nepi ka wates Mesir, karajaan kidul anu diparéntah ku dinasti Ptolemy. Antara taun 219 SM jeung 217 SM, boh raja kidul boh raja kalér nyusun rancangan pikeun perang Raphia anu geus ngadeukeutan.

Patempuran di Raphia lumangsung dina taun 217 SM, sarta karajaan kidul, nyaéta Mesir anu diparéntah ku Ptolemaios, meunang ngalawan raja Siria, Antiochus Magnus, raja kalér dina petikan nubuat éta. Tuluy dina ayat tilu welas nepi ka lima welas, tujuh welas taun ti harita, nyaéta dina taun 200 SM, Antiochus Magnus, anu harita geus ngawangun pasékutan jeung Pilipus ti Makedonia, ngalibetkeun Mesir dina patempuran di Panium. Karajaan kidul, nyaéta Mesir, harita miboga raja budak anu yuswana lima atawa genep taun, sarta Antiochus Magnus jeung Pilipus teu bisa nahan diri pikeun ngamangpaatkeun raja budak Mesir éta, sarta Antiochus Magnus meunang dina patempuran di Panium. Tilu ayat anu ngagambarkeun patempuran di Panium ngamuat ayat opat welas, tempat hiji kakawasaan anyar diasupkeun kana narasi nubuat éta.

“Nu ngarampog umat maneh” teh hiji kakawasaan anu béda ti raja kidul Mesir, atawa raja kalér Seleukia, atawa Pilipus pamingpin Makédonia. Kaum Millerite ngaku yén Roma téh “nu ngarampog umat maneh.” Salah sahiji kecap akar basa Ibrani anu ditarjamahkeun jadi “nu ngarampog,” hartina pamiceun atawa nu ngarempak. Roma kahir dina nubuat digambarkeun minangka kakawasaan anu bakal ngarempak nepi ka jadi remuk.

Sanggeus ieu kuring ningali dina tetempoan peuting, sarta, ieu téh aya sato kaopat, pikageter jeung matak pikasieuneun, sarta kacida perkasanana; jeung manehna miboga huntu beusi anu gedé: manehna ngalalap sarta ngarempukkeun jadi potongan-potongan, jeung nginjak-nginjak sésana ku sukuna: sarta manehna béda ti sakabéh sato-sato anu saméméhna; jeung manehna miboga sapuluh tanduk. Daniel 7:7.

Nalika Uriah Smith méré koméntar ngeunaan para garong, anjeunna ngutip saurang ahli sajarah anu nétélakeun yén para garong ngalambangkeun jalma-jalma anu ngabongkar.

“Ayeuna hiji kakawasaan anyar diwanohkeun,—‘nu ngarampok bangsamu,’ sacara harfiah, saur Uskup Newton, ‘nu ngarempag bangsamu.’ Jauh di sisi walungan Tiber, hiji karajaan geus keur ngagedékeun dirina ku pamaksudan anu ambisius jeung rancangan anu poék. Mimitina leutik tur lemah, éta tumuwuh kalayan gancang anu matak pikaheraneun dina kakuatan jeung kateguhan, bari kalawan ati-ati ngalegaan ka dieu ka ditu pikeun nguji kabisa dirina, jeung nyoba kateguhan panangan perangna, nepi ka, sanggeus sadar kana kakawasaanana, éta kalayan wani ngadegkeun sirahna di antara bangsa-bangsa di bumi, sarta ngarebut ku panangan anu teu kaungkulan kemudi urusan maranéhna. Ti dinya teras ngaran Roma nangtung dina kaca sajarah, ditakdirkeun salila mangsa anu panjang pikeun ngadalikeun urusan dunya, sarta ngalaksanakeun pangaruh anu perkasa di antara bangsa-bangsa nepi ka ahir jaman.

“Roma nyarita; sarta Siria jeung Makédonia teu lila tuluy ngarandapan parobahan dina rupa impian maranéhna. Bangsa Romawi campur tangan pikeun ngabéla raja ngora Mesir, kalawan tekad yén anjeunna kudu dijaga tina karuksakan anu dirarancang ku Antiokhus jeung Pilipus. Ieu kajadian dina taun 200 SM, sarta mangrupa salah sahiji campur tangan penting pangheulana ti bangsa Romawi dina urusan Siria jeung Mesir.” Uriah Smith, *Daniel and the Revelation*, 257.

Ramalan anu ditepikeun dina ayat-ayat éta kacumponan dina kira-kira dua puluh taun, ti taun 219 SM nepi ka 200 SM, nanging para nabi langkung seueur nyarioskeun ngeunaan poe-poe panungtungan tibatan ngeunaan poe-poe jaman maranéhna hirup.

“Masing-masing nabi baheula nyarios lain utamina keur jamanna sorangan, tapi leuwih keur jaman urang, ku kituna nubuat maranéhna tetep lumaku pikeun urang. ‘Ari sakumna perkara ieu kajadian ka maranéhna minangka conto-conto: jeung éta geus dituliskeun pikeun pangéling-ngéling ka urang, anu ka urang geus datang tungtung-tungtung dunya.’ 1 Korinta 10:11. ‘Lain pikeun dirina sorangan, tapi pikeun urang maranéhna ngalalayanan perkara-perkara éta, anu ayeuna geus dibéjakeun ka aranjeun ku jalma-jalma anu ngawawarkeun Injil ka aranjeun ku Roh Suci anu diutus turun ti sawarga; perkara-perkara anu ku malaikat-malaikat ogé dipikahayang pisan pikeun ditingalian.’ 1 Petrus 1:12....”

“Kitab Suci geus ngumpulkeun sarta ngaraketkeun babarengan sagala harta banda-Na pikeun generasi panungtungan ieu. Sakabéh kajadian-kajadian agung jeung urusan-urusan khidmat dina sajarah Perjanjian Heubeul geus lumangsung, sarta keur ngulang deui dirina, di jero garéja dina poé-poé panungtungan ieu.” *Selected Messages*, buku 3, 338, 339.

Sanajan Daniél henteu hirup dina kurun waktu dua puluh taun anu keur urang talungtik, ilham ngaliwatan tulisan-tulisan Sister White ngabéjaan ka urang yén loba tina sajarah anu kacatet dina Daniel sabelas bakal kaulang deui dina pamungkasna minuhan Daniel sabelas.

“Urang teu boga waktu pikeun dipiceun. Mangsa-mangsa kasusah aya di hareupeun urang. Dunya keur kageter ku sumanget perang. Moal lila deui kajadian-kajadian kasusah anu disebutkeun dina nubuat-nubuat bakal lumangsung. Nubuat dina Daniel pasal ka-11 geus méh ngahontal kacumponan lengkepna. Loba tina sajarah anu geus kajadian dina kacumponan nubuat ieu bakal kajadian deui.” *Manuscript Releases*, nomor 13, 394.

Ayat sapuluh nepi ka lima belas dina Daniel sabelas ngagambarkeun sajarah poé-poé panungtungan anu nuntun ka hukum Minggu anu bakal geura sumping, sabab ayat genep belas nandakeun iraha Roma, pikeun kahiji kalina, nalukkeun “tanah anu mulya.”

Tapi jalma anu datang ngalawan anjeunna bakal ngalakukeun nurutkeun kahayangna sorangan, sarta moal aya anu sanggup nangtung di hareupeunana; sarta anjeunna bakal nangtung di tanah anu mulya, anu ku leungeunna bakal dibinasakeun. Daniel 11:16.

Dina tulisanana, Daniel dua kali ngagunakeun ungkara “tanah anu mulya”. Nu kahiji aya dina ayat genep belas, nalika Roma kafir anu sajati nalukkeun tanah mulya Yuda anu sajati.

“Sanaos Mesir teu sanggup nangtung ngalawan Antiokhus, raja ti kalér, Antiokhus ogé teu sanggup nangtung ngalawan urang Rum, anu ayeuna datang ngalawan anjeunna. Taya karajaan deui anu sanggup nahan kakawasaan anu keur naék ieu. Siria ditaklukkeun, sarta diasupkeun kana kakaisaran Rum, nalika Pompey, 65 SM, nyabut Antiokhus Asiaticus tina kakawasaanana, sarta ngajadikeun Siria hiji propinsi Rum.

“Daya anu sarua ogé kudu nangtung di Tanah Suci, sarta ngancurkeunana. Roma jadi aya patalina jeung umat Allah, nya éta urang Yahudi, ku jalan pakait, dina taun 162 SM, ti saprak éta anjeunna nyekel tempat anu pinunjul dina kalénder nubuat. Sanajan kitu, anjeunna can meunang kakawasaan hukum atas Yudea ku panaklukan anu sabenerna nepi ka taun 63 SM; sarta tuluy ku cara kieu.” Uriah Smith, *Daniel and the Revelation*, 259.

Ayat séjén tempat Daniel ngagunakeun istilah “tanah anu mulya” nyaéta dina ayat ka opat puluh hiji.

Manehna ogé bakal asup ka tanah anu mulya, sarta loba nagara bakal ditumbangkeun; tapi ieu bakal luput tina leungeunna, nya éta Édom, jeung Moab, jeung para pamingpin urang Amon. Daniel 11:41.

Ayat opat puluh hiji tangtu nuturkeun ayat opat puluh, jeung ayat opat puluh dimimitian ku kecap-kecap “jeung dina mangsa ahir.” Dina *The Great Controversy*, Sister White netepkeun taun 1798 minangka “mangsa ahir,” ku kituna ayat opat puluh hiji nujul kana sajarah anu lumangsung

sanggeus mangsa ahir dina taun 1798.

“Tapi dina mangsa ahir, saur nabi, ‘Loba anu bakal bulak-balik, sarta pangaweruh bakal nambahan.’ Daniel 12:4.... Ti saprak taun 1798 kitab Daniel geus dibuka segelna, pangaweruh ngeunaan nubuat-nubuat geus nambahan, sarta loba anu geus ngumumkeun warta anu khidmat ngeunaan pangadilan anu geus caket.” The Great Controversy, 356.

Tanah mulya dina ayat opat puluh hiji téh lain sacara harfiah Yuda baheula jaman kuna, tapi Yuda modéren rohani. Amérika Sarikat téh Yuda modéren rohani, sarta ayat opat puluh hiji nuju nandakeun hukum Minggu anu bakal geura datang di Amérika Sarikat.

Sanajan kitu, anu kahiji lain nu rohani, tapi nu jasmani; sarta sanggeusna kakara nu rohani. 1 Korinta 15:46.

Hukum Minggu éta dilambangkeun ku ayat ka genep welas, sabab “loba tina sajarah anu geus kajadian” dina minuhan Daniel sabelas bakal diulang deui. Ayat ka sapuluh nepi ka ka lima welas dina poé-poé panungtungan ngagambarkeun sajarah anu miheulaan sarta ngantarkeun kana Hukum Minggu.

Raja ti kalér dina lima ayat éta, kitu deui raja ti kidul anu kasorang ku raja Seleukia Antiochus Magnus jeung ku para raja Mesir ti karajaan Ptolemaik, ngalambangkeun kakawasaan-kakawasaan anu jadi puseur tina sajarah anu ngarah ka hukum Minggu anu baris geura datang. Ayat-ayat ieu nandakeun sajarah gerakna saratus opat puluh opat rébu, sabab ayat sapuluh nandakeun runtuhna Uni Soviét dina taun 1989, jeung ayat genep belas nandakeun hukum Minggu anu baris geura datang.

Kristus nekenkeun ayat-ayat ieu ku nyaluyukeun ayat sapuluh jeung ayat opat puluh, sarta ayat genep belas jeung ayat opat puluh hiji. Rujukan langsung ka tanah mulya anu sajati, anu ngalambangkeun tanah mulya rohani dina ayat opat puluh hiji, mangrupa panungtung tina genep ayat éta, sarta ayat sapuluh mangrupa awalna.

Sakumaha Kristus mastikeun yén ayat genep belas miboga patalina anu langsung jeung ayat opat puluh hiji, kitu deui ayat sapuluh miboga patalina anu langsung jeung ayat opat puluh. Ungkapan dina ayat sapuluh, “ngabahekeun, jeung nembus,” téh mangrupa frasa Ibrani anu sarua pisan anu ditarjamahkeun jadi “ngabahekeun jeung ngaliwat,” dina ayat opat puluh. Frasa éta ngan kapanggih deui di hiji tempat séjén dina Kitab Suci, tapi ditarjamahkeun rada béda ti ayat sapuluh jeung ayat opat puluh. Sanajan kitu, éta téh frasa Ibrani anu sarua.

Jeung manéhna bakal ngalanglang ngaliwatan Yuda; manéhna bakal ngabahekeun sarta ngalimpas, nepi ka ngahontal kana beuheung; jeung bentangan jangjangna bakal ngeusian sakuliah legana tanah maneh, nun Immanuel. Yesaya 8:8.

“Banjir ngalimpas sarta ngaliwatan” dina kitab Yesaya sarua jeung “ngalimpas, sarta ngaliwatan” dina ayat kasapuluh, jeung “ngalimpas sarta ngaliwat” dina ayat kaopat puluh. Leuwih ti éta, unggal tina tilu ayat éta nerangkeun hiji serangan ti raja kalér ngalawan raja kidul. Dina kitab Yesaya, raja kalér ti Asyur, nyaéta Sanherib, keur nyerang Yuda, karajaan kidul Israél. Dina ayat

kasapuluh, Antiokhus Magnus, raja kalér ti Kakaisaran Seleukia, keur nyerang karajaan kidul Mesir. Dina ayat kaopat puluh, raja kalér, nyaéta kakawasaan kapausan, anu geus narima tatu nu matak paéh dina awal ayat kaopat puluh, keur nyerang kakawasaan ateistis kidul, nyaéta Uni Soviét. Unggal ayat ngawakilan struktur nubuat anu sarua, nyaéta hiji konflik antara raja-raja kalér jeung kidul, sarta dina unggal ayat éta raja kalér “ngalimpas sarta ngaliwatan.”

Kasaksian Yesaya jeung ayat kasapuluh duanana némbongkeun yén nalika raja kalér nyerang, anjeunna eureun saméméh asup ka ibu kota karajaan kidul. Sanherib mawa peperanganana nepi ka témbok Yerusalem, sarta teu leuwih ti éta. Dina taun 219 SM, Antiokhus Magnus datang ka wates Mesir tuluy eureun. Tuluy anjeunna éléh dina perang Raphia anu kajadian dua taun ti harita, dina taun 217 SM. Sanherib datang nepi ka témbok Yerusalem sarta éléh dina éta peperangan nalika Allah campur tangan.

Ku sabab kitu, kieu timbalan PANGERAN ngeunaan raja Asyur: Anjeunna moal asup ka ieu kota, moal nembakkeun panah ka dinya, moal ngadeukeutanana bari mawa tameng, sarta moal ngadegkeun benteng pangepung ngalawan éta. Ku jalan anu ku anjeunna dipaké pikeun datang, ku jalan éta kénéh anjeunna bakal balik, sarta moal asup ka ieu kota, timbalan PANGERAN. Sabab Kami bakal nangtayungan ieu kota, pikeun nyalametkeunana, demi Kami sorangan, jeung demi Daud, abdi Kami. Sarta kajadian dina peuting éta, malaikat PANGERAN angkat, tuluy meuncit di pakemahan urang Asyur saratus dalapan puluh lima rébu urang; sarta nalika maranéhna hudang isuk-isuk pisan, behold, maranéhna sakabéhna geus jadi bangké paéh. Ku kituna Sanherib, raja Asyur, angkat, tuluy indit sarta balik, teras cicing di Niniwe. Sarta kajadian, nalika anjeunna keur nyembah di imah Nisrok, allahna, Adramélekh jeung Saréser, anak-anakna, maéhan anjeunna ku pedang; tuluy maranéhna kabur ka tanah Arménia. Jeung Ésarhadon, anakna, maréntah ngagantikeun anjeunna. 2 Raja-raja 19:32–37.

Dina taun 1989, raja ti kalér nyapu ngaleungitkeun Uni Soviét, tapi anjeunna henteu ngéléhkeun ibukota Uni Soviét. Rusia tetep nangtung. Patempuran salajengna, anu dilambangkeun dina ayat sabelas jeung dua belas, nyaéta patempuran Raphia, anu ogé dilambangkeun ku digulingkeunnana tentara Sennacherib sarta pupusna anjeunna saterusna, anu nandakeun hiji kameunangan pikeun raja kidul, nyaéta Yuda dina kasaksian Sennacherib, jeung Raphia dina kasaksian Antiochus Magnus.

Ayat sapuluh nyayagikeun patalina anu langsung ka ayat opat puluh, jeung ayat genep welas nyayagikeun patalina anu langsung jeung ayat opat puluh hiji. Ayat sapuluh nepi ka ayat genep welas ngagambarkeun sajarah ti taun 1989 nepi ka hukum Minggu. Ayat éta ngagambarkeun hiji sajarah nu disumputkeun dina ayat opat puluh, anu dimimitian ku ragragna Uni Soviét dina taun 1989 sarta terus lumangsung nepi ka hukum Minggu. Ayat sapuluh ogé langsung ngahubungkeun “tujuh kali” dina Imamat dua puluh genep jeung sajarah nu disumputkeun éta, tapi éta garis bebeneran aya di luar naon anu keur urang kemukakeun di dieu.

Dina sajarah Millerite, lumangsung nu kahiji tina genep pasukan utama dina Adventisme ngeunaan idéntifikasi Roma anu leres, sarta éta ngeunaan saha anu diwakilan ku para begal dina ayat opat welas. Kaum Protestan nyekel yén maranéhna ngawakilan Antiochus Epiphanes, sedengkeun kaum Millerite ngaidéntifikasi aranjeunna minangka Roma. Dina pasukan pamungkas

Adventisme ngeunaan idéntifikasi Roma anu leres, éta ogé ngeunaan para begal dina ayat opat welas. Hiji golongan, anu diwakilan ku kaum Millerite, keur ngajaga pamahaman dasar kaum Millerite, anu geus disahkeun ku Roh Nubuat.

“Kuring geus ningali yén bagan taun 1843 téh dipingpin ku panangan Gusti, sarta yén éta henteu pantes dirobah; yén angka-angkana téh sakumaha anu dipikahayang ku Mantenna; yén panangan-Na aya di luhurna sarta nyumputkeun hiji kasalahan dina sawatara angka, nepi ka taya saurang ogé anu tiasa ningali éta, dugi panangan-Na dicabut.” *Early Writings*, 74.

Bagan suci éta nangtukeun pasualan éta ku catetan taun 164 SM.

“164 Pupusna Antiochus Epiphanes, anu tangtu henteu ngadeg ngalawan Pangeran para pangeran, sabab anjeunna geus maot 164 taun saméméh Pangeran para pangeran dilahirkeun.”

Rujukan ngeunaan paséa éta dina bagan suci ngawakilan hiji-hijina bebeneran anu digambarkeun dina bagan suci anu henteu dumasar kana hiji petikan nubuat tina Firman Allah. Ku kituna éta nandaan hiji pananda jalan, lain tina sajarah Alkitabiah, tapi tina sajarah Advent, sarta “teu meunang dirobah,” sabab paséa éta nangtukeun kumaha titingalian nubuat diteguhkeun. Nolak bebeneran dasar éta hartina dina waktos anu sami nolak kawibawan pangesahan Roh Nubuat kana bagan suci.

“Pangdaya anu pangpamungkasna pisan ti Iblis nyaéta ngajadikeun kasaksian ti Roh Allah taya gunana. ‘Lamun teu aya wahyu, bangsa binasa’ (Siloka 29:18). Iblis bakal digawé kalawan licik, ku rupa-rupa cara jeung ngaliwatan rupa-rupa sarana, pikeun ngagancangkeun kapercayaan umat sésa Allah kana kasaksian anu sajati. Anjeunna bakal mawa asup wahyu-wahyu palsu pikeun nyasabkeun, sarta bakal nyampurkeun anu palsu jeung anu sajati, nepi ka jalma-jalma jadi jijik, sahingga maranéhna bakal nganggap sagala hal anu maké ngaran wahyu téh saukur hiji wangun fanatisme; ari jiwa-jiwa anu jujur, ku ngabandingkeun anu palsu jeung anu sajati, bakal dimampuhkeun pikeun ngabédakeun éta duanana.” *Selected Messages*, buku 2, 78.

Pasea panalinga panungtungan ngeunaan “nu ngarampog umat anjeun”, sarua jeung anu kahiji, sarta lamun teu aya pamahaman kana lambang anu netepkeun ieu tetenjoan, “umat binasa.” Maranéhna “binasa” lantaran maranéhna “ngajadikeun kasaksian Roh Allah henteu aya gunana.”

Golongan séjén ngaku yén Amérika Sarikat digambarkeun minangka para perampok dina ayat opat welas. Golongan éta teu mampuh atawa teu daék ningali yén Antiokhus Magnus dina ayat sapuluh nepi ka lima welas ngalambangkeun Amérika Sarikat. Sakumaha kaum Protestan dina sajarah Millerite ngaku yén para perampok téh Antiokhus, golongan anu teu daék ningali éta ngaidentifikasi para perampok minangka kakawasaan (Amérika Sarikat) anu dilambangkeun ku Antiokhus.

Serangan Sanherib ka Yuda anu nepi ka ibu kota, Yerusalem, sarta anu gagal, dipingpin ku panglima Sanherib, Rabshakeh.

Ku kituna ayeuna, sim kuring nyuhunkeun ka anjeun, pasrahkeun jaminan ka gusti abdi, raja Asyur, mangka sim kuring baris masrahkeun ka anjeun dua rébu kuda, upama ti pihak anjeun

sanggup nyayagikeun nu nunggangna. Kumaha atuh anjeun bakal bisa ngusir hiji kapten, sanajan ngan sahiji tina panghandapna di antara abdi-abdi gusti abdi, ari anjeun ngandelkeun Mesir pikeun kareta perang jeung pasukan berkuda? Naha ayeuna sim kuring naék ka ieu tempat tanpa PANGERAN pikeun ngancurkeunana? PANGERAN parantos nimbalan ka sim kuring, “Naéklah ngalawan ieu nagri, sarta ancurna.” Tuluy Elyakim bin Hilkia, Sebna, jeung Yoah nyarios ka Rabsyakeh, “Mugia nyarios ka abdi-abdi anjeun dina basa Aram, margi kami ngartos kana éta; ulah nyarios ka kami dina basa urang Yahudi di hareupeun ceuli rahayat anu aya dina témbok.” Tapi Rabsyakeh ngawaler ka maranéhna, “Naha gusti abdi ngutus sim kuring pikeun nyarioskeun kecap-kecap ieu ngan ka gusti anjeun jeung ka anjeun? Naha sanés ka jalma-jalma anu calik dina témbok, supaya maranéhna tuang kokotorna sorangan jeung nginum cikiihna sorangan babarengan jeung anjeun?” Tuluy Rabsyakeh nangtung sarta sasauran ku sora tarik dina basa urang Yahudi, pokna, “Dangukeun pangandika raja agung, raja Asyur.” 2 Raja-raja 18:23–28.

Rabshakeh nampilkeun lain kecap-kecapna sorangan, tapi kecap-kecap Sanherib, raja Asyur. Dina Daniel pasal sabelas ayat opat puluh, raja kalér téh nyaéta kakawasaan kapapaan anu dina mangsa ahir, dina taun 1798, nampi tatu paéh ku panangan Perancis ateistis, nyaéta raja kidul. Dina ayat éta, raja kalér ahirna ngabales sarta ngagulidag ngalimpudan karajaan kidul (USSR) dina taun 1989. Nalika raja kalér ngalaksanakeun padamelan éta, anjeunna mawa jeung dirina “karéta perang, jeung pasukan nu naék kuda, sarta loba kapal.” “Karéta perang jeung pasukan nu naék kuda” ngalambangkeun kakuatan militér, ari “kapal” ngalambangkeun kakawasaan ékonomi. Lambang-lambang éta nandakeun Amérika Sarikat minangka pasukan wakil Roma kapapaan dina kameunangan taun 1989, sakumaha dilambangkeun ku Rabshakeh. Antiochus Magnus dina ayat sapuluh nepi ka lima belas ngalambangkeun Amérika Sarikat, sarta sakumaha William Miller kalawan leres ngaidéntifikasi yén kecap “ogé” dina ayat opat belas netepkeun hiji kakawasaan anyar anu asup kana narasi nubuat, maka “para perampok” kudu ngalambangkeun hiji kakawasaan anu béda boh ti raja-raja kidul Ptolemaik, boh ti Antiochus raja kalér, atawa Philip ti Makédonia.

“Raja kidul, dina ayat ieu, tanpa mamang saeutik ogé, hartina raja Mesir; ari naon anu dimaksud ku nu ngarampok umat anjeun, sigana masih kénéh janten karaguan pikeun sawatara urang. Yén éta teu tiasa dimaksudkeun ka Antiokhus, atanapi ka raja Siria mana waé, écés pisan; sabab malaikat parantos nyarioskeun ngeunaan bangsa éta salila sababaraha ayat saméméhna, teras ayeuna nyarios, ‘oge nu ngarampok umat anjeun,’ jsb., anu écés nunjukkeun kana bangsa séjén. Abdi ngaku yén Antiokhus sigana mémang ngarampok urang Yahudi; nanging kumaha hal ieu tiasa ‘ngadegkeun panglihatan,’ padahal Antiokhus teu disebatkeun di mana waé dina éta panglihatan salaku ngalakukeun kalakuan anu sapertos kitu; sabab anjeunna kaasup kana anu dina panglihatan disebut karajaan Yunani. Salajengna deui, ‘ngadegkeun panglihatan,’ kedah hartina mastikeun, nyampurnakeun, atanapi ngalaksanakeun éta.” William Miller, Miller’s Works, Lecture 6, 89.

“Antiochus” téh ngaran anu dipilih ku loba raja ti Kakaisaran Seleukia Siria. Pangadeg kakaisaran éta nyaéta Seleucid Nicator, sarta jumlah sakabéh raja dina daptar raja-raja Seleukia téh kira-kira antara dua puluh genep nepi ka tilu puluh. Loba di antara éta raja milih ngaran “Antiochus”, sakumaha loba paus milih ngaran tahta nalika maranéhna dipilih jadi paus. Para paus téh sadayana

“antikristus,” anu hartina “nangtang Kristus”. Kecap “anti” hartina “nangtang”. Salaku antikristus, maranéhna geus nyokot ngaran karuhun rohani maranéhna, nyaéta Iblis. Iblis jeung para paus duanana diidentifikasi minangka antikristus dina wahyu.

“Tekad antikristus pikeun ngalaksanakeun pemberontakan anu anjeunna mimitian di sawarga bakal terus digawé dina anak-anak durhaka.” Testimonies, volume 9, 230.

Saurang paus téh wawakil Iblis, ku kituna maranéhna duanana ngalawan Kristus, sarta ku sabab éta maranéhna téh “antikristus.” Maranéhna milih hiji ngaran nalika nyekel kalungguhan salaku paus, sarta jadi wawakil Iblis di bumi.

“Pikeun ngukuhkeun kauntungan jeung kahormatan dunyawati, gereja dibawa supaya neangan kahadean jeung pangrojong ti jalma-jalma agung di bumi; sarta ku kituna, sanggeus nampik Kristus, manéhna didorong pikeun nyerahkeun kasatiaan ka wawakil Iblis—uskup Roma.” The Great Controversy, 50.

Ku pagaweanana maranéhna bakal nyaho ka maranéhna, jeung para paus nuluykeun pagawean anu sarua jeung Iblis.

“Ngaliwatan paus di Roma, pagawean anu sarua geus diteruskeun di dieu di bumi sakumaha anu dilaksanakeun di palataran sawarga saméméh pangéran gelap diusir. Setan ngupaya ngabenerkeun hukum Allah di sawarga, sarta nyadiakeun hiji amandemen tina dirina sorangan. Anjeunna ngangkat pangadilanana sorangan ngaleuwihan pangadilan Nu Nyiptana, sarta nempatkeun kahayangna di luhur kahayang Yéhuwa, jeung ku jalan kitu saenyana nyatakeun yén Allah téh tiasa lepat. Paus ogé nyokot jalan anu sarua, sarta, ku ngakukeun dirina teu tiasa lepat, ngupaya nyaluyukeun hukum Allah supaya cocog jeung pamanggihna sorangan, bari nganggap dirina sanggup ngabenerkeun kasalahan-kasalahan anu disangka ku anjeunna katingali dina katetepan-katetepan jeung parentah-parentah Gusti sawarga jeung bumi. Sacara saéstuna anjeunna nyebut ka dunya, Kuring baris méré ka maranéh hukum-hukum anu leuwih hadé tibatan hukum-hukum Yéhuwa. Heug kumaha gedéna panghinaan ieu ka Allah sawarga!” Signs of the Times, November 19, 1894.

Sanajan Seleucus Nicator ngadegkeun Kakaisaran Seleukid, loba raja-raja sanggeusna milih ngaran “Antiochus,” pikeun ngahormat lain ka Seleucus, tapi ka ramana. Rama Seleucus, Antiochus, nyaéta saurang bangsawan jeung jenderal dina palayanan Raja Philip II ti Makédonia, anu mangrupikeun bapa ti Alexander the Great. Kaluhungan darajat ieu jeung kasang tukang militérna mantuan netepkeun dasar pikeun kalungguhan Seleucus sorangan anu pinunjul sarta naékna ka kakawasaan saterusna sanggeus pupusna Alexander the Great.

Karajaan Seleucus diadegkeun nalika manéhna ngawasa tilu tina opat wewengkon karajaan Aleksander. Roma ogé nalukkeun tilu kakawasaan géografis pikeun ngarebut kakawasaan sarta jadi raja ti kalér. Nalika Seleucus geus ngamankeun beulah wétan, kulon, jeung kalér, anjeunna jadi raja ti kalér dina narasi sajarah, sarta ibu kotana nya éta kota Babul. Loba raja saterusna milih ngaran “Antiochus” nalika maranéhna naék kana tahta kalér pikeun ngahormat ka karuhun pulitik maranéhna. Kasaluyuanana gampang katingali, lamun anjeun milih pikeun ningali. Lamun henteu, anjeun moal ningali.

Ngaran “Antiochus” (Ἀντίοχος dina basa Yunani) asalna tina unsur-unsur basa Yunani “anti” (hartina “ngalawan” atawa “sabalikna”) jeung “ocheo” (hartina “nangtung pageuh” atawa “ngamumulé”). Raja-raja ti kalér milih éta ngaran pikeun ngamumulé warisan pulitik maranéhna jeung bapa maranéhna, sakumaha antikristus (para paus) ogé milih ngaran nalika maranéhna mimiti maréntah. Sakumaha para paus téh wawakil ti bapa maranéhna, nyaéta Iblis, kitu deui para Antiochus tina Kakaisaran Siria ngalambangkeun wawakil-wawakil ti bapa maranéhna. Dina panerapan ieu, Antiochus ngawakilan hiji proxy ti bapa maranéhna. Proxy tina kakawasaan kapausan dina taun 1989 nyaéta Amérika Sarikat, sarta kasaksian sekuler ngadukung éta hubungan antara antikristus, Paus Yohanes Paulus II, jeung Ronald Reagan dina pagawean maranéhna pikeun ngaruntuhkeun Uni Soviét baheula.

Dina ayat kasapuluh nepi ka kasagenep belas, ayat kahiji jeung ayat panungtungna ngandung rujukan langsung ka ayat kaopat puluh jeung kaopat puluh hiji. Ayat kasapuluh sacara langsung ngawakilan ayat kaopat puluh. Ayat kasagenep belas sacara langsung ngawakilan ayat kaopat puluh hiji. Ayat-ayat éta ngawakilan bagian tina nubuat Daniel anu patali jeung poé-poé pamungkas.

“Kitab anu disegel téh lain kitab Wahyu, tapi éta bagian tina nubuat Daniel anu patali jeung poé-poé panungtungan. Kitab Suci nyebutkeun, ‘Tapi hidep, hé Daniel, peungpeuk kecap-kecap éta, sarta segel éta kitab nepi ka mangsa ahir: loba anu baris bulak-balik, sarta pangaweruh baris nambahan’ (Daniel 12:4). Nalika éta kitab dibuka, ieu pangandika diproklamasikeun, ‘Waktu moal aya deui.’ (Tingali Wahyu 10:6.) Kitab Daniel ayeuna geus teu disegel deui, sarta wahyu anu dipaparinkeun ku Kristus ka Yohanes kudu nepi ka sakumna pangeusi bumi. Ku nambahanana pangaweruh, hiji umat kudu dipersiapkeun supaya sanggup nangtung dina poé-poé panungtungan....”

“Dina amanat malaikat anu kahiji, manusa disaur supaya nyembah ka Allah, Sang Panyipta urang, anu ngadamel dunya jeung sagala rupa anu aya di jerona. Maranéhna geus méré panghormatan ka hiji lembaga kapausan, nepi ka ngabolaykeun daya hukum Yéhuwa, tapi bakal aya nambahan pangaweruh ngeunaan perkara ieu.” Selected Messages, buku 2, 105, 106.

Dina mangsa ahir dina taun 1989, genep ayat panungtung tina Daniel pasal sabelas ngawakilan “bagian tina nubuat Daniel anu patali jeung poé-poé panungtung.” Ieu dipikawanoh waktu harita éta tuluy dibuka segelna, sarta pambukaan segel éta ngahasilkeun nambahanana pangaweruh ngeunaan “ngadegna Kalulawaan Paus, anu ngajadikeun hukum Yéhuwa henteu aya pangaruhna.” Alfa jeung Oméga salawasna ngagambarkeun ahir ku awalna, sarta prosés pangbuktian anu dimimitian dina taun 1989 téh dirancang pikeun ngahasilkeun dua golongan anu nyembah.

Jeung anjeunna ngandika, “Maneh sing indit, Daniel, sabab éta kecap-kecap geus dikonci jeung disegel nepi ka mangsa ahir. Loba anu bakal dimurnikeun, dijadikeun bodas, jeung diuji; tapi jalma-jalma jahat bakal terus ngalakonan kajahatan; sarta euweuh sahiji jalma jahat anu bakal ngarti; ari anu wijaksana mah bakal ngarti.” Daniel 12:9, 10.

Urang ayeuna aya dina mangsa panungtungan tina prosés pangujian éta, sabab pasulayan ngeunaan para perampok dina mimiti Adventisme ayeuna keur diulang deui. Ngalalanyahan para perampok

salaku Amérika Sarikat hartina ngalalanyahan Antiokhus salaku para perampok. Ieu téh pasulayan anu sarua pisan jeung nu kajadian di antara kaum Millerit jeung kaum Protestan.

Dina ahir prosés pangujian, sakumaha dina awal prosés pangujian, anu dimimitian taun 1989, Singa ti kaom Yuda muka segel “éta bagéan tina nubuat Daniel anu patali jeung poé-poé panungtungan.” Dina taun 1989 éta nya éta genep ayat panungtung tina Daniel sabelas, sarta dina ahirna éta nya éta sajarah nu disumputkeun tina ayat opat puluh, anu dilambangkeun ku ayat sapuluh nepi ka genep belas.

Urang baris neruskeun pamariksaan urang kana genep garis pasalia paham dina sajarah Adventisme dina artikel-artikel salajengna. Anu kahiji tina genep pasalia paham éta ngagambarkeun anu pamungkas tina genep pasalia paham éta. Urang bakal ngagunakeun pasalia paham anu kahiji jeung anu pamungkas pikeun ngalapiskeun opat pasalia paham séjénna, samentara urang ngaguar unsur-unsur anu kalibet dina usaha musuh kabeneran pikeun nyegah umat Allah supaya leres ngabagi “the vision”, anu ditetepkeun ku lambang Roma.

“Upami urang teu ngartos kana pentingna mangsa-mangsa anu gancang kaliwat asup kana kalanggengan, sarta teu nyiapkeun diri pikeun nangtung dina poe agung Allah, urang bakal jadi pangurus anu teu satia. Nu jaga kudu nyaho waktu peuting. Ayeuna sagala hal kacida kasaputan ku kasalemetan anu suci, anu kudu kanyahoan ku sakur anu percaya kana bebeneran pikeun mangsa ieu. Maranéhna kudu meta kalayan nyanghareupan poe Allah. Pangadilan-pangadilan Allah geus rek tumiba ka dunya, jeung urang kudu keur nyiapkeun diri pikeun poe anu agung éta.”

“Waktu urang téh mulia pisan. Urang ngan boga sababaraha poé, saeutik pisan poé kasempetan pangujian pikeun nyiapkeun diri kana kahirupan anu bakal datang, anu langgeng. Urang teu boga waktu pikeun dipaké dina léngkah-léngkah anu asal-asalan. Urang kuduna sieun lamun ngan ukur nyabutan beungeut Firman Allah.” Testimonies, jilid 6, 407.